

Fonološki opis govora grada Gerovo (prema zapisu Božidara Finke)¹

JANUŠKA GOSTENČNIK

*Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU, Novi trg 4,
SI – 1000 Ljubljana, januska.gostencnik@zrc-sazu.si*

SCN VI/1 [2013], 38–58

V pričujočem prispevku je prikazan govor kraja Gerovo v Gorskom kotarju v Republiki Hrvaški v obliki fonološkega opisa. Opis sloni na gradivu, ki ga je zbral Božidar Finka leta 1966 za tedanji Srpsko-hrvatski dijalektološki atlas. Vendar pa v nekaterih primerih ni bilo mogoče z gotovostjo vzpostaviti sistema. Zato je gradivo dopolnjeno z gradivom, ki je bilo zbrano z lastnim terenskim delom v kraju Gerovo. Govor hrvaška dialektologija tradicionalno uvršča med kajkavske govore hrvaškega jezika, vendar pa ta ne izkazuje kajkavskih definicijskih lastnosti, temveč slovenske. Zato se v opisu izhaja iz izhodiščno splošnoslovenskega fonološkega sistema.

In this paper the phonology of the dialect of the town of Gerovo in Gorski kotar in Croatia is presented in the form of a phonological description. The description is based on the material collected by Božidar Finka in 1966 for the Serbo-Croatian dialectological atlas. In some cases the system could not be determined, therefore additions were made with the material gathered by the author in the town of Gerovo. Traditionally, Croatian dialectology classifies the speech of Gerovo as a variety of the Kajkavian dialect group, but the Kajkavian determinative characteristics can not be applied to it. However, Slovene characteristics can be. Therefore, in the description of the speech we take the basic Slovene system as a point of departure.

Ključne besede: Gorski kotar, goransko narečje, kajkavsko narečje, fonologija, prozodija

Key words: Gorski kotar, goranski dialect, Kajkavian dialect, phonology, prosody

¹ Opis je govora grada Gerovo nastao prema zapisu dr. Božidara Finke godine 1966. za (tadašnji) Srpskohrvatski dijalektološki atlas. Zapis, napravljen prema Upitniku za Srpskohrvatski dijalektološki atlas, pregledao i pronašao je sve u redu M. Hraste.

0 Uvod²

Govor grada Gerovo u Gorskem kotaru u Republici Hrvatskoj hrvatska dijalektologija uvrštava u goranski dijalekt kajkavskog narječja. U fonološkom se opisu proizlazi iz zapisa Božidara Finke. Mjestimice napravljene su dopune grade koje su rezultat vlastitog terenskog istraživanja (ovi su primjeri podrtani). Naime, građa Božidara Finke ponekad upućuje na to da je govor u postupku gubljenja kvantitativnih opozicija, a i novo prikupljena građa to potvrđuje. Dakle, nova je građa isključivo dopuna staroj (npr. kod jata gdje nema nikakvih nedoumica³ nova građa nije napisana jer su refleksi identični onim koje je zapisao Božidar Finka) na mjestima gdje izgleda da refleksi nisu jasni.

U fonetskoj su transkripciji ovog rada napravljene neke promjene u odnosu na rukopis Božidara Finke, naime:

- grafem *h* koji označava bezvučni velarni spirant zamijenjen je grafemom *x*,
- grafem *ɔ* zamijenjen je s grafemom *ø* koji je u upotrebi za HJA,
- kad je *ɥ* dio diftonga (npr. *uo* ili *uø*) u ovom je radu uvijek zastupan grafeom *u*,
- *w* koji označava bilabijalni frikativ zastupan je grafemom *ɥ*.

1 Prozodija

1.1 Inventar

Fonološki su relevantni samo kvantiteti te mjesto naglaska. Opreka je po kvaliteti ukinuta. Dakle, u inventaru se prozodema pojavljuju samo dva akcenta, dugi i kratki. Nema nenaglašenih dužina. Prema tome, dugi vokali mogući su samo pod akcentom, a kratki mogu biti bilo naglašeni bilo nenaglašeni.

1.2 Distribucija

Kratki i dugi naglasak mogu se ostvariti na svakom slogu u riječi osim na otvorenoj ultimi. Nenaglašenih dužina nema.

² Tekst je pisan fontom ZRCola koji je na Institutu za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU u Ljubljani razvio Peter Weiss.

³ Nekoliko primjera: *bręik, ręić, lęiska, dęilan* 1. sg. ‘raditi’; *bręiza, nevęista, męistu, kalęinu, palęinu*.

1.3 Podrijetlo

Karakteristična je najprije progresivna metataksa cirkumfleksa. To je tipično slovenski pomak i smatra se prvom izoglosom koja odvaja slovenski jezik od ostalog južnoslavenskog zapada (Lončarić 1996: 22).

Poslije progresivne metataksa cirkumfleksa idući je akcentski pokret bio povlačenje akcenta sa završnoga otvorenog sloga na prethodeću duljinu (*stě̄ina* // *stě̄na*, *zvě̄jzda*). Slijedi duženje nekad skraćenog starog akuta izvan ultime (*dvā brāta*, *lopāta*, *jāpka* ‘jabuka’, *jāgada*, *srāka*, *kalējny/-o*, *dē̄juu/-o*, *cē̄ista* // *cē̄sta*, *lē̄itu/-o*), no, zbog internog razvitka vokala *i* danas možemo naći na tim sloganima kračinu (*kazica* ‘zdjela, činija’, *lasica*, *sitų*).

Došlo je i do drugih akcenatskih pokreta kao što su povlačenje akcenta sa završnoga kratkog otvorenoga sloga na prethodeću kračinu, dakle na prethodeći *e* ili *o* (sln. tzv. »umik na prednaglasno kračino«).⁴ *sīēstra*, *žjē̄na* (// *žē̄na*), *čjē̄uu/-o* (// *čē̄uu*) ‘čelo’, *buōsa* (// *bōsa*) N sg. neodr. f. ‘bos’; kronološki kasnije još do povlačenja akcenta na poluglas u prethodnom slogu (sln. tzv. umik na prednaglasno nadkračino): *mōgua*, *mōgua* ‘magla’.

Regresivna metataksa cirkumfleksa daje često, kako bismo i očekivali, kratki slog (*sýny* ‘sijeno’, *jím/y/-i* ‘ime’, *vě̄cir/-yr*, *vě̄cir*, *dě̄vyt*, *dě̄syt*, *gásput* ‘pop’, *kákus*,⁵ *pē̄ru*, *kásti*, *zábi*), ali ponekad i dugi (*tjē̄uu/-o*, *lē̄pu*, *gáuop*, *gáuup*, *kárin*) gdje bi mogla dužina biti i posljedica analogije. Ipak, vokalizam pokazuje kako je regresivna metataksa sekundarna što znači da je regresivna metataksa cirkumfleksa relativnokronološki gledajući mlađa od vokalske dissimilacije (*sýny*) odnosno akanja (*gásput*, *kákus*, *káuu*), dakle do promjene *o* > *a* došlo je prije metataksa.

U primjerima kako što su: *uōku/-o*, *uōčy/-e*, *uōbras*, razvoj je najvjerojatnije išao ovako: *okó* > *ako* > *uakó* > *uáko* > *uóko*, dakle, možda se radi o pozicijskom razvoju. To nam potvrđuju i primjeri kao što su *žáuost* ‘žalost’ in *uopáta*⁶ ‘lopata’ gdje bi u nenaglašenoj poziciji svakako očekivali vokalsku redukciju (akanje). Teoretički, razvoj bi mogao ići i ovako: *okó* > *uokó* > *uóko*, ali ovim putem ne možemo objasniti primjere kao što je *žáuost*.

Međutim, vlastita terenska istraživanju pokažu ovakvu sliku: *uóku*, *uóči* / *uóka*, *uóbras*. Dakle, kračinu.

Vjerojatno u isto doba, naime, refleksi su isti, došlo je do povlačenja novog dugog akuta sa završnoga otvorenog ili zatvorenog sloga na preposljednji slog⁷ (*srámak* < psl. **siromáxъ* ‘siromah’, *mýxur* < psl. **měhúrъ* ‘mehur’).

⁴ U ovom ćemo radu upotrebljavati izraz koji je prihvaćen u slovenskoj dijalektološkoj terminologiji, dakle »umično naglašeni *e* i *o*« (u razdeljku Podrijetlo kraće »um. nagl.«).

⁵ Gerovo 2012: *kákus*.

⁶ Uz dubletu *uapáta*.

⁷ Na ovom je mjestu upotrebljen doslovni prijevod izraza kojeg je upotrebio dr. Tine Logar u svojoj raspravi o semiškom govoru u Beloj krajini, dakle *umik novega dolgega akuta z zadnjega odprtrega in zaprtrega zloga na predzadnji zlog* (Logar 1996: 206). Naravno, riječ je o govoru u kojem je ukinuta opreka po kvaliteti. Dalje, na istom mjestu, Logar

Inače, taj je pokret poznat nekim slovenskim dijalektima, naime belokranjskim govorima, kostelskom dijalektu i jednom govoru poljanskog narječja (Javorje nad Poljanami).⁸

Došlo je i do povlačenja kratkog cirkumfleksa (nastalog prema metatoniji iz kratkog akuta porijeklom iz skraćenog starog dugog akuta i novog akuta na kraćini) sa završnoga zatvorenog sloga na pokraćeni pretposljednji slog (*bućgat* ‘bogat’ < sln. *bogātъ* < psl. **bogātъ*; *výsök/-ak* < sln. *vísök* < psl. **výsökъ*, *šyrak* < sln. *šírök* < psl. **šírökъ*).⁹

Novi se dugi cirkumfleks odražava kao dužina (*muzinčák/-ók* ‘mali prst’, *péšma* (// *péisma*), *glédamú/-o* // *glejdamú/-o*, *beséida*, *léita* Npl ‘godina’, *méjsac/-oc*, *krávji*, *stáry* (*uōča*), *zdrávje*, *buban* ‘bubanj’), rijetki i nesistematični su neki primjeri za kraćinu (*mlinar* ‘mlinar’).

2 Vokalizam

2.1 Inventar

Inventar vokala govora grada Gerovo čini po deset jedinica u dugome naglašenome slogu i po deset jedinica u kratkome naglašenome slogu.

2.1.1 Dugi naglašeni

\bar{t}			\bar{u}
$\bar{e}i^{10}$			$\bar{o}u$
\bar{i}			\bar{u}
	\bar{e}		
	$\bar{j}\bar{e}$	$u\bar{o}$	
		\bar{a}	

kaže »Refleksi novonaglašenih samoglasnikov so isti kot pri umiku dolgega starega cirkumfleksa. To dejstvo dokazuje, da gre v obeh primerih za časovno isti naglasni umik.«

⁸ U ovom će se radu u razdeljku *Podrijetlo* za ovaj pokret upotrebljavati izraz »nakon regresivne (reg.) metatakse dugog akuta«.

⁹ U ovom će se radu u razdeljku *Podrijetlo* za ovaj pokret upotrebljavati izraz »nakon regresivne metatakse kratkog metatoničnog cirkumfleksa (nakon reg. metatakse met. cirk.)«.

¹⁰ Interpretirati se može i kao $\bar{e}i$ i kao $\bar{e}j$.

2.1.2 Kratki naglašeni

<i>i</i>	<i>y</i>	<i>ü</i>	<i>u</i>	
<i>ɛ</i>	<i>ə</i>	<i>ɔ</i>		
<i>e</i>		<i>o</i>		
		<i>a</i>		
				+ <i>r</i>

2.1.3 Nenaglašeni

<i>i</i>	<i>y</i>	<i>ü</i>	<i>u</i>	
			<i>ɯ</i>	
<i>e</i>	<i>ɛ</i>	<i>ə</i>	<i>ɔ</i>	<i>o</i>
	<i>ɛ</i>		<i>ɔ</i>	
		<i>a</i>		

2.2 Realizacija

Diftong *əʊ* ostvaruje se i otvoreno, kao *ou*: *sōuza*, *pōuš* ‘puž’, *sōuncē* ‘sunce’, *poun* ‘pun’.

Diftong se *uə* često ostvaruje otvoreno, kao *uo*: *muōren* ‘mogu’ (// *mōren*), Npl *nuōsy/-e* ‘nos’, *nuōga* (// *nōga*), *duōba* (n) ‘dob, doba’, *buōsa* (/bōsa/) N sg. neodr. f. ‘bos’, *puōsū* ‘posao’, *puōmoč* ‘pomoći’, *debuōka* N sg. neodr. f. ‘dubok’.

Diftong *uə* ostvaruje se kao *ua* u primjeru *puāpər* ‘papar’.

U poziciji iza *r* fonem se *əj* ostvaruje kao *ēj*: *srēidən* (*pr̄st*), *rēizat* (// *rēzat*) ‘seći’.

Fonem se *o* ostvaruje zatvoreno, kao *ɔ* u primjerima: *mōren* (// *muōren*) 1. sg. prez. ‘moći’, *mōgu* (// *mōugū*) 3. sg. pf. m. ‘moći’, ili kao još zatvorenije *ɯ* u primjerima: *vūsta*, *dny/-q* ‘dno’, *tuy/-q* ‘tlo’, *sty/-q* ‘100’.

U poziciji iza *u* fonem se *a* u naglašenoj poziciji ponekad ostvaruje kao *a*, dakle kao *a* pomaknuto nazad prema *o*, u primjerima: *uāsy* (f.) ‘kosa, vlasi’ i (*uđftič* //) *uāftič* ‘lakat’.

No, vlastit terenski rad pokazuje ponekad labijalizaciju *a* i u sasvim nevtralnoj poziciji. Ali nigdje labijalizacija nije utoliko uvjerljiva da bismo opravdano mogli ispostaviti *q* kao poseban fonem. Nekoliko primjera: A pl. *za živāli*, *zājc*, *māša*.

2.3 Distribucija

Svi vokali mogu biti naglašeni i nenaglašeni, dok su diftongi uvjek naglašeni i dugi. Nenaglašeni kratki vokali mogu biti i u prednaglasnome i zanaglasnom položaju, dok nenaglašenih dužina nema.

Posljedice su moderne vokalne redukcije:

Vokalska redukcija, tzv. akanje, u primjerima: prednaglasni slog: *nasnica*, *abista* ‘bubreg’, *dvarišče* ‘dvorište’, *kazica* ‘zdjela, činija’, *kašenica*, *matika* ‘motika’, *kabića* ‘kobila’, *kašćica* ‘koštica’, *pašlјat* ‘slati’, *dabiję*, *dabića*, *padučjyt*, *gavarište* ‘govorite’, *kaleđinu/-o* ‘koleno’; zanaglasni slog: *jágada* ‘jagoda’, *mrámar*¹¹ ‘rovac’.

2.4 Podrijetlo¹²

2.4.1 Dugi naglašeni

ger.	izvor	građa
<i>ī</i>	< * <i>ī-</i>	<i>s̄in</i> ¹³ , <i>z̄it</i> ‘zid’, <i>ž̄ir</i> ‘žir’; <i>mugž̄incək/-qk</i> ‘mali prst’, <i>bravinc</i> ‘mrav’, <i>malitva</i> ; <i>cv̄lý</i> ‘vrišti’, <i>sp̄l</i> 3. sg. prez. ‘spati’; <i>krituū/-o</i> ‘krilo’, <i>bližy</i> ‘blizu’, <i>pismu/-o</i> ;
	< * <i>i-</i>	<i>s̄ir</i> ‘sir’, <i>strinā</i> ‘gospođa’, <i>sykira</i> ‘sjekira’, <i>štiry</i> ‘4’, <i>ž̄itu</i> ;
	< * <i>e-</i>	<i>š̄ist</i> ‘6’, <i>p̄ič</i> , <i>zm̄irōn</i> ‘uvijek’; <i>vestuua</i> ‘vesela’;
	< * <i>ɛ-</i>	N pl. <i>r̄ibra</i> (// <i>r̄ebra</i>), <i>s̄idən/-qon</i> ‘7’, <i>s̄idmy</i> ‘7.’, <i>šč̄ira</i> ‘jučer’, <i>z̄elę</i> // <i>z̄ilę</i> ‘kupus, zelje’;
	< * <i>ē-</i>	<i>p̄it</i> ‘5’, (<i>gr̄ēidəl</i> //) <i>gr̄idəl</i> ‘gredelj’, <i>p̄itok</i> ¹⁴ , <i>rip</i> ‘rep’, <i>p̄ist</i> , <i>sp̄ike</i> ‘opet’;
	< * <i>ɛ̄-</i>	<i>d̄it̄ela</i> ‘detelina’ ¹⁵ ,

¹¹ *Mrámar* po disimilaciji iz nar. *mramor* < psl. **mormorъ* ‘bramor’.

¹² Spojnica na desnoj strani ishodišnog vokala označava da se radi o slogu koji nije ni stražnji ni jednosložan, dakle barem dvosložan. A spojnica na lijevoj strani vokala označava suprotno, to je stražnji slog odnosno jednosložna riječ.

¹³ Usp. izvor kratkog i. Vlastito terensko istraživanje dalo je dvojake rezultate, dakle kračinu i dužinu: *sin* i *s̄in*.

¹⁴ Usp. razvoj *ēj*.

¹⁵ Usp. izvor *ī*.

ger.	izvor	građa
ēj	< *ē-	bē̄ju // bī̄ja, bē̄ju/-o N sg. neodr. f./n. ‘bijel’, brē̄jst ‘brijest’, cvē̄jt ‘cvijet’, dvē̄stu/-o ‘200’, kasē̄inc ‘gusjenica’, lē̄ik ‘lijek’, lē̄ip ‘lijep’, lē̄in ‘lijen’, mē̄ix ‘mijeh’, sfrē̄ik ‘preko’, snē̄ik ‘snijeg’, zvē̄jr // zvē̄r ‘zvijer’, zlē̄ip ‘žlijeb’; besē̄ida, lē̄ita N pl. ‘godina’, mē̄isac/-oc, pē̄isma // pē̄sma, plē̄sən (// plē̄sən) ‘plesan’, pandē̄llək/-ok ‘ponedjeljak’, srē̄ida ‘srijeda’, srē̄idən/-ən ‘srednji’; rē̄dək/-ak ‘redak’, zē̄ixa 3. sg. prez. ‘zijevati’; dē̄tę̄ ‘dijete’, dlē̄ita // dlē̄ta ‘dljeto’, stiē̄na // stē̄na ‘stijena’, strē̄ju ‘munja’, vrē̄jme ‘vrijeme’, vlē(j)č ‘vući’, zvē̄jza ‘zvijezda’;
	< *ē̄-	cē̄ista // cē̄sta ‘cesta’, dē̄ju/-o ‘posao’, kalē̄inu/-o ‘koleno’, lē̄itu/-o ‘ljeto’, mē̄istu/-o // mē̄stu/-o ‘mjesto’, mrē̄iza ‘mreža’, nedē̄ila ‘nedelja’, plē̄it ‘plijeviti’, rē̄ipa ‘repa’, sē̄ikat (// sē̄kat) ‘seći’, sē̄imę // sē̄mę ‘sjeme’, sasē̄ida ‘susjeda’, smrē̄ika ‘smreka’, strē̄ixa ‘krov’, tē̄imę ‘tjeme’, vrē̄iča (// vrē̄ča) ‘vreća’, zrē̄it ‘zreti’;
	< *ē̄-	glē̄damu/-o // glē̄damu/-o 1. pl. prez. ‘gledati’; grē̄idəl (// gr̄idəl) ‘gredelj’, pē̄itək/-ok ‘petak’, ¹⁶ zē̄iggon/-ən ‘žedan’;
ī	< *ē-	mī̄t ‘med’;
	< *ē̄-	pī̄rje, pagrī̄ba G sg. ‘pogreb’, mī̄čen 1. sg. prez. ‘metati’;
	< *ē̄-	glī̄dan 1. sg. prez. ‘gledati’;
	< *ē̄-	dī̄talca ‘detelina’, paklī̄knit;
ē	< *ē̄-	črē̄šna ‘trešnja’, pē̄sma (// pē̄sma); lē̄šnyk ‘lješnjak’, klē̄šče ‘kliješta’, gnē̄zdū // gnē̄zdu/-o ‘gnijezdo’, mlē̄ku/-o ‘mljeko’, vlē(j)č ‘vući’;
	< *ē̄̄-	dē̄t (// dē̄t) ‘deti’, nevē̄sta ‘snaha’, vē̄verca, vē̄imų 1. pl. prez. ‘znati’;
	< *ē̄-	nakon reg. metataksa cirkumfleksa: dē̄klę̄ ‘devojka’, lē̄pu ‘adv. lepo’;
	< *ē̄-	vycē̄rja // vycī̄rja;
	< *ē̄-	vesē̄jly ‘veselje’, cē̄sən // cē̄sən ‘češnjak’, jē̄jš ¹⁷ ‘jež’, glē̄jžna // glē̄žna ‘gležanj’, zē̄lę̄ // zī̄lę̄ ‘kupus, zelje’;
	< um. nagl. e	čē̄ju // čjē̄ju/-o ‘celo’, žē̄na // žjē̄na ‘žena’;
	< *ē̄-	pē̄st // pī̄st ‘pregršt’; glē̄damu/-o // glē̄damu/-o 1. pl. prez. ‘gledati’, ¹⁸ gavē̄dna ‘govedina’, šē̄tajų (// šjē̄tajų/-o) 3. pl. prez. ‘šetati’; zē̄pst // zī̄pst ‘zepsti’;
	< *ē̄̄-	ardeča ‘crvena’;

¹⁶ Usp. izvor ī.¹⁷ Glas ī u ovom i sljedećem primjeru nije sustavni dio diftonga, nego se radi o tzv. prije-laznom j. Gledaj razdeljak 3.3 o podrijetlu glasa j.¹⁸ Usp. izvor ī.

ger.	izvor	građa
jē	< um. nagl. e	čē <u>uu</u> // čjē <u>uu</u> /-o ‘čelo’, sje <u>uu</u> /-o ‘selo’, sjesta, žjēna (// žjēna) ‘žena’, dje <u>byu</u> /-e <u>u</u> ‘debeo’, rječ <u>ən</u> 1. sg. ‘reći’, patječ <u>əq</u> 3. sg. ‘poteći’, sjed <u>uo</u> , žjēma, žjēna (// žjēna);
	< eV ispred *-i, *-j ¹⁹	tjē <u>uəc</u> /-u <u>əc</u> ‘tele’, vjēlyk // vjēlyk ‘velik’;
	< *č-	nakon reg. metatakse cirkumfleksa: tje <u>čuu</u> /-o ‘tijelo’;
	< *č-	grjē <u>eda</u> ‘greda’, narije <u>čedit</u> ;
	< *a-	u primjeru: dje <u>člęč</u> ‘daleko’; ²⁰
ā	< *ā-	dār, duān (m.) ‘dlan’, stvār, vāt ‘klas’, gās ‘gaz’, guāt ‘glad’, guāva, xuāt ‘hlad’, xuādān/-oñ ‘hladan’, kūās ‘klas’, jāk ‘jak’, māst ‘mast’, muāt ‘mlad’, tāt ‘lopop’, vrāk ‘vrag’, grāp ‘grab’, žāuəc, uāja ‘pas: lajo’, krepāu <u>a</u> 3. sg. pf. f. ‘krepati’, krāvji ‘kravlje’, stāry (uōča) N sg. odr. m. ‘star’, zdrāvje ‘zdravlje’, zājc ²¹ ; xrāst ‘hrast’, krāt <u>ək</u> ‘kratak’; muāda N sg. neodr. f. ‘mlad’, rāst ‘rasti’, uākn <u>u</u> // vuākn <u>u</u> ‘vlakno’;
	< *ā-	jāgada ‘jagoda’, jāpka ‘jabuka’, kāmənə ‘kamen’, lopāta, māty, apājok/-ək ‘pauk’, pāst ‘pasti’, rāmę, slāp ‘slab’, spāt ‘spati’, srāka ‘svraka’, tkāt ‘tkati’, žāuost ‘žalost’, kāuəc/-oç ‘kolac’, pālca ‘štap’;
	< *a-	nakon reg. metatakse cirkumfleksa: blāgo ‘stoka, blago’, uāsy ‘kosa, vlasi’, zākaj ‘zašto’;
	< *j-	dān, ²² vās, uāš ‘laž’, māxavina;
	< *č-	māša ‘misa’, ²³ pāsji/-y ‘pasiji’, mālən/-oñ ‘mlin’;
	um. nagl. a	stāb <u>uu</u> /-o ‘stablo’;
	< *o-	nakon reg. metatakse cirkumfleksa: gāuop ‘golub’, kārin ‘korijen’;

¹⁹ Regresivna metatakса naglaska iz issln. *-j kad nije u poziciji ispred sonanta na kraju riječi i iz issln. *-i kad nije u poziciji iza suglasničkog skupa (ne)sonant + sonant (Šekli 2007: 34).

²⁰ Razvoj bi prema tome išao ovako: dječlęč < **děleč (ponaša se kao tzv. umično nagl. e) < **delèč < **dalèč ← *dalèče).

²¹ Usp. izvor kratkog a.

²² Ibid.

²³ Vlastit terenski rad u ovom leksemu pokazuje a pomaknuto nazad prema o (tzv. labijalizirani a).

ger.	izvor	građa
<i>uō</i>	< * <i>q̥-</i>	<i>ruōka</i> ‘ruka’;
	< * <i>o-</i>	<i>uōsən/-qn</i> ‘8’, <i>uōjstər</i> ‘oštar’, <i>uōsouṇyk</i> // <i>uōsouṇyk</i> ‘vodir’, <i>gryxuōta</i> ‘grjehota’, <i>nuōsyū</i> 3. sg. pf. m. ‘nositi’, (<i>prūsyn</i> //) <i>pruōsyn</i> 1. sg. prez. ‘prositi’, <i>vysuōki</i> N sg. odr. m. ‘visok’;;
	um. nagl. <i>o</i>	<i>uōfca</i> ‘ovca’, <i>uōknū</i> (// <i>ōknū</i>) ‘prozor’, <i>uōsa</i> ‘osa’, <i>uōna</i> ‘ona’, <i>uōsya</i> // <i>uōsya</i> ‘brus’, <i>šyruōka</i> N sg. neodr. f. ‘širok’, <i>puōklę</i> ‘poslije’, <i>pa nuōčy</i> ‘noću’, <i>uōgən</i> (// <i>ōgən</i>) ‘vatra, oganj’, <i>uōgən</i> , <i>uōrū</i> // <i>ōrou</i> ‘orao’, <i>uōsų</i> , <i>puōtök</i> ‘potok’, <i>puōtök</i> , <i>čuōvyk</i> , <i>vuōzýt</i> ‘voziti’, <i>duōbyt</i> ‘dobiti’, <i>pruōsyt</i> ‘moliti’;
	< <i>oV</i> ispred *-i, *-ɔ ²⁴	<i>k“ōsac</i> ‘kosac’, (<i>mōlc</i> //) <i>muōlc</i> ‘moljac’, <i>uōvəs/-qs</i> ‘ovas’, <i>ftuōrək/-qk</i> ‘utorak’, ²⁵ nakon prijelaza * <i>l</i> > <i>u</i> i asimilacije: <i>uōnc</i> ‘lonac’;
	< * <i>o-</i>	nakon reg. metatakse dugog akuta: <i>uōfčar</i> ‘ovčar’, nakon reg. metatakse met. cirk.: <i>buōgat</i> ‘bogat’, <i>puōtpuat</i> ;
<i>uō</i>	< * <i>o-</i>	(<i>mōren</i> //) <i>muōren</i> 1. sg. prez. ‘moći’, <i>kuōjn</i> ;
	um. nagl. <i>o</i>	<i>buōsa</i> (// <i>bōsa</i>) N sg. neodr. f. ‘bos’, <i>duōba</i> (n.) ‘dob, doba’, <i>nuōga</i> (// <i>nōga</i>), <i>puōsų</i> ‘posao’, <i>kuōza</i> , <i>guōra</i> // <i>gāra</i> , ²⁶ <i>kuōtu</i> , <i>nuōsa</i> G sg., <i>duōbit</i> , <i>zuōve</i> 3. sg. ‘zvatī’;
	< <i>oV</i> ispred *-i, *-ɔ ²⁷	<i>kuōnc</i> , <i>uōvos</i> ;
	< * <i>q̥-</i>	<i>vuōgu</i> ‘ugao’; ²⁸
<i>u</i>	< * <i>o-</i>	<i>xuōdin</i> 1. sg. prez. ‘hoditi’, <i>nūsīn</i> 1. sg. prez. ‘nositi’, <i>mūlin</i> 1. sg. prez. ‘moliti’, <i>prūsīn</i> 1. sg. prez. ‘prositi’; ²⁹
	< * <i>q̥-</i>	<i>gūba</i> ;
<i>ōu</i>	< * <i>l̥-</i>	<i>vōk</i> ‘vuk’, <i>žōut</i> ‘žut’, <i>žōuč</i> ‘žuč’, <i>dōuk</i> N sg. neodr. m. ‘dug’, <i>kōuk</i> (// <i>kōk</i>) ‘kuk’, <i>bōuxa</i> ‘buha’, <i>žōuna</i> ‘žuna’;
	< * <i>ɔ̄-</i>	<i>vōuna</i> ‘pređa’;

²⁴ Vidi napomenu 19.²⁵ Usپoredи Gerovo 2012: *tuɔrok*.²⁶ Drugi primjer vjerojatno analogija prema kosim padežima (G sg. *gari*).²⁷ Vidi napomenu 19.²⁸ Usp. izvor *ō*.²⁹ Usp. izvor dugog *u*.

ger.	izvor	građa
ōu	< * <u>ī</u> -	sō ¹ nce ‘sunce’; sō ¹ za ‘suza’;
	< *ō-	mō ¹ gu (// mó ¹ gu) 3. sg. pf. m. ‘moći’;
ū	< *ō-	grūbję̄ ‘groblje’, grūzdję̄ ‘grožđe’, kūža ‘koža’, kūra ³⁰ ‘kora’, nūf N sg. neodr. m. ‘nov’, prūsyn (// pruōsyn) 1. sg. prez. ‘prositi’, vūr ‘vir (duboko mjesto u potoku, reci, jezeru) ³¹ xūja ‘jela’;
	< *ō-	gnūj, xūr ‘tvor, sln. dihur’, mūrję̄ ‘more’, tvūr ‘čir’ (sln. tvor), zgūn ‘zvono’, nūč (// nūč), ³² mūč, rūk ‘rog’, pūljē (// pūlje), ³³ nūft; ³⁴
	< *ō-	mūš ‘muž’, zūp ‘zub’, būbən ‘bubanj’; pūt ‘put’, kūt, strūčję̄ ‘grah’, vruč ‘vruč’; mūka ‘brašno’;
	< *ō-	tūča;
ō	< *ō-	nakon reg. metataksse cirkumfleksa: yō ¹ ku/-o, yō ¹ čy/-e; yō ¹ bras ‘lice’, ³⁵
ō	< *ō-	pozicijsko nakon asimilacije u primjeru: pa <u>yōžən</u> (f pa <u>yōžna</u>
	< *ō-	pozicijsko: vō ¹ gū ‘ugao’, ³⁶ ū <u>eūōdəc</u> (// ū <u>eū¹ōdəc</u>), ū <u>eūōdəc</u> ;
	< *ō-	pozicijsko nakon asimilacije u primjeru: yō ¹ vək ‘lak’;
(+ <u>ī</u>)		G pīs (// pīs);

³⁰ Vjerojatno vokalizam prikazuje refleks psl. *(s)kōra (glej Be III: 246).

³¹ Dugi vokal -u- prikazuje psl. *vor'b (b) (usp. sln. vōr, vóra ‘splav iz debel’ u Be IV: 344), iako semantički ne odgovara potpuno.

³² Usp. izvor kratkog o.

³³ Ibid.

³⁴ Op. cit. 32.

³⁵ No, vlastita terenska istraživanja ne opravdaju dužine na ovome mjestu, naime rezultat je vlastitog istraživanja kraćina u ovim leksemima: yō¹ku, yō¹či/yō¹ka, yō¹bras.

³⁶ Usp. izvor uō.

2.4.2 Kratki naglašeni

ger.	izvor	građa
<i>i</i>	< * <i>i</i> -	<i>dim</i> , <i>gliva</i> ‘gljiva’, <i>šibę</i> (pl.) ‘pruće’, <i>dvarišče</i> ‘dvorište’, <i>gredica</i> // <i>grejdica</i> ‘vrt’, <i>iskra</i> , <i>kabića</i> ‘kobila’, <i>kapriva</i> ‘kopriva’, <i>kaščica</i> ‘koštica’, <i>kazica</i> ‘zdjela, činija’, <i>kašenica</i> , <i>lysica</i> ‘lisica’, <i>miš</i> , <i>nit</i> , <i>nasnica</i> // <i>nōsnica</i> , <i>prasica</i> ‘krmača, prasica’, <i>oslica</i> ‘magarica’, <i>vidyt/-it</i> , <i>sirutka</i> ‘surutka’, <i>situ</i> ‘sito’, <i>slišau/-ou/-oy</i> 3. sg. pf. m. ‘čuti’, <i>šliva</i> ‘šljiva’, <i>vimę</i> ‘vime’, <i>žilaf</i> ‘čvrst’, <i>žlica</i> , <i>xrip</i> ;
	< * <i>ī</i> -	<i>sin</i> ; <i>mlinar</i> ‘mlinar’, <i>matika</i> ‘motika’, <i>misljn</i> 1. sg. prez. ‘vidjeti’, <i>vidyn</i> 1. sg. prez. ‘vidjeti’, <i>škilyn</i> 1. sg. prez. ‘škiljiti’, <i>zipka</i> ‘kolijevka’, <i>zima</i> , <i>glista</i> ‘glista’, <i>grič</i> ‘brdo, brijeđ’, <i>listje</i> ‘lišće’, <i>pridən/-on</i> ‘dobar’, <i>nizok/-ək</i> ‘nizak’; <i>pjanina</i> ‘planina’;
	< * <i>i</i> -	nakon reg. metatakse cirkumfleksa: <i>jimy/-i</i> ‘ime’;
	< * <i>ē</i> -	<i>jymina</i> G sg. ‘ime’;
<i>y</i>	< *- <i>ē</i>	<i>bjū</i> ‘bijel’, <i>cyū</i> ‘cjo’, <i>cyn</i> ‘jeftin’;
	< * <i>ɛ̂</i> -	<i>jyst</i> ‘jesti’, <i>syst</i> ‘sesti’, <i>sýyat</i> ‘sejati’;
	< * <i>č̄</i> -	nakon reg. metatakse cirkumfleksa: <i>sýny</i> ‘sijeno’; nakon reg. metatakse dugog akuta: <i>myxur</i> ‘mehur’;
	< * <i>č̄</i> -	<i>sryčən</i> ‘sretan’;
	< * <i>i</i> -	<i>bj̄t</i> ‘biti’, <i>šjt</i> ‘šiti’, <i>poš̄vat</i> ‘podšivati’, <i>strjč</i> ‘striči’, <i>nyč</i> ‘ništa’, <i>zdygnyt</i> ‘dignuti’;
	< * <i>ī</i> -	<i>tjčək</i> (// <i>tičqk</i>) ‘ptica’; <i>dývyy</i> ‘divlji’;
	< * <i>i</i> -	nakon reg. metatakse met. cirk.: <i>výsók/-ak</i> // <i>vəsók</i> ‘visok’, <i>šyrak</i> ‘širok’;
	< - <i>u</i>	<i>ty</i> ‘ovdjje’;
<i>e</i>	< * <i>č̄</i> -	<i>jetra</i> (// <i>jýtra</i>) ‘jetra’, <i>sprečən/-an</i> ‘vjest’;
	< * <i>č̄</i> -	<i>raspeljy/-o</i> ‘križ’;
	< * <i>č̄</i> -	nakon reg. metatakse cirkumfleksa: <i>grénak</i> ‘gorak’;
	< * <i>e</i> -	nakon reg. metatakse cirkumfleksa: <i>věčir/-yr</i> ‘večer’, <i>pérat</i> ‘perad’;
	< um. nagl. <i>e</i>	<i>mèdyt</i> ‘medyjed’;
	< * <i>ī</i> -	<i>xrébəc</i> ‘brdo, brijeđ’;

ger.	izvor	građa
e	< *-ē	zēt ‘uzeti’;
	< *-ē̄	prēst ‘presti’, zēt ‘zet’;
	< *ē-	nakon reg. metatakse cirkumfleksa: mēvak/-ək ‘mek’;
	< *ē̄-	brēja ‘breja’;
	< *ē̄	nakon reg. metatakse cirkumfleksa: tēsən/-ən;
	< *e um. nagl. e	pēč ‘peči’, mētua ‘metla’, mēja ‘međa’, plēst ‘plesti’, jēlin ‘jelen’;
	< *ē-	nakon reg. metatakse cirkumfleksa: dēvyt ‘9’, dēsytyt ‘10’, pēpyu ‘pepeo’, vēsyu ‘veseo’, smēti ‘smeće’;
	< *ā-	pozicijsko u primjeru: zdēj ‘sad(a)’;
ə	< *ə̄-	bət ‘klip’, dəska ‘daska’, dəš ‘kiša’, pəs ‘pas’, pəsok/-ək ‘štene’, sən ‘san’, sən (šōy), skədən ‘staja, štala’, səsək/-ək ‘sise, dojke’, vəs ‘sav’;
	um. nagl. ə	bəzək ‘bazga’, təma, pəku, məguya ‘magla’, ³⁷ dənəs ‘danas’, ³⁸
	< *ī-	nakon reg. metatakse met. cirk.: vysqk/-ak // vəsək ‘visok’;
	< *ā̄-	məjxən ‘mali’, məstan/-ən, үəftič // үəftič ‘lakat’;
ər	< *ē̄-	bərky (// břky), gərm // gr̄m ‘grm’, kərf (// kf), vərx // vřx ‘veće brdo’;
a	< *-ā	brāt, krāj ‘kraj’, mrās ‘inje’, pāst ‘pasti’, prāk ‘prag’, prāt ‘prati’, star, stāra ‘star’, tān ‘ondje’;
	< *ā̄-	bābjak ‘ženskar’, zājc ‘zec’;
	< *ā-	nakon reg. metatakse cirkumfleksa: stvāri G sg.; nakon reg. metatakse dugog akuta: pāstyř ‘pastir’;
	< *ō̄-	vāsək // үāsək ‘vosak’;
	< *-ō	grāp ‘grob’, kājn ‘konj’, grāst ‘grozd’, kaš ‘koš’;
	um. nagl. o	nāva ‘nova’; āryx ‘orah’, pātkuf ‘podkev’;

³⁷ Usp. izvor ϕ.

³⁸ Ibid.

ger.	izvor	građa
	< *o-	nakon reg. metatakse cirkumfleksa: <i>gásput</i> ‘pop’, <i>kákuš</i> ‘kokoš’, <i>kásti</i> ; nakon reg. metatakse dugog akuta: <i>kámarc</i> ‘komarac’, <i>srámak</i> ‘siromah’, <i>gári</i> 3. sg. prez. ‘gorjeti’;
	< *ə-	<i>dán</i> ‘dan’ (pri zvezi <i>dober dan</i> pa <i>dán</i>), <i>pájn</i> ‘košnica’;
	< *ə-	preuzeto iz hrv. standardnog jezika: <i>táma</i> ‘mrak, tama’; ³⁹ nakon reg. metatakse dugog akuta: <i>mážyn</i> (// <i>móžyn</i>) 1. sg. ‘žmuriti’;
	< *e-	nakon reg. metatakse dugog akuta: <i>ánajst</i> ‘11’;
ø	< *ō-	<i>gróm</i> ‘grom’;
	um. nagl. ø	<i>móguia</i> ‘magla’, ⁴⁰ <i>dónqas</i> ‘danas’; ⁴¹
	< *ə-	nakon reg. metatakse dugog akuta: <i>móžyn</i> (// <i>mážyn</i>) ‘žmurim’;
o	< *ə-	<i>vóu</i> ‘vol’, <i>dóbar</i> (<i>dán</i>) ‘dobar’;
	< *ō-	<i>góst</i> ‘gost’, <i>mózak</i> ‘mozak’;
	< *o-	nakon reg. metatakse cirkumfleksa: <i>uóku</i> , <i>uóči</i> / <i>uóka</i> , <i>uóbras</i> ;
	< *a-	nakon reg. metatakse cirkumfleksa: <i>kók</i> // <i>kók</i> ‘kako’, <i>tók</i> // <i>tók</i> ‘tako’;
ü	< *u-	nakon reg. metatakse cirkumfleksa: <i>vúxu/-ø</i> (pl. <i>vúha</i>), <i>pústyu</i> 3. sg. pf. m. ‘pustiti’, <i>púščen</i> trp. pr. N sg. neodr. m. ‘pustiti’;

³⁹ Usp. izvor ø.⁴⁰ Ibid.⁴¹ Op. cit. 39.

ger.	izvor	građa
u	< *ō-	<i>brút</i> ‘brod’, <i>bús</i> N sg. neodr. m. ‘bos’, <i>küst</i> (f.), <i>müst</i> ‘most’, <i>núč</i> ‘noć’, ⁴² <i>núft</i> ‘noht’, ⁴³ <i>nús</i> ‘nos’, <i>púdan</i> // <i>púdən</i> ‘podne’, <i>púlje</i> ‘polje’, <i>sú</i> ‘sol’, <i>vús</i> , <i>bük</i> , <i>znúj</i> , <i>núš</i> ; <i>kúčka</i> ‘kvočka’;
	< *ò-	<i>kúzji</i> ‘kozji’, <i>núf</i> N sg. odr. m. ‘nov’, <i>núsi</i> 3. sg. prez. ‘nositi’;
	< *ō-	<i>gúska</i> ‘guska’, <i>trúbəc</i> ‘usnja gornja i donja’;
	< *ū-	<i>súx</i> ‘suh’; <i>frúška</i> ‘kruška’, <i>lúkna</i> ‘lokva’, <i>jútry</i> ‘sutra’; <i>súša</i> ‘suša’, <i>žúl</i> ‘žulj’;
	< *í-	<i>čúnak</i> ‘čunak’; nakon asimilacije i regresivne metataksse cirkumfleksa u primjeru <i>súdək/-ak</i> ‘sladak’, ⁴⁴
ø	< *ò-	<i>móren</i> (// <i>muóren</i>) 1. sg. prez. ‘moći’, <i>mógu</i> (// <i>móugu</i>) 3. sg. pf. m. ‘moći’;
y	< *ú-	<i>výsta</i> ;
	< *ò-	u poziciji za v u primjeru: <i>výla</i> ;
	< *-ò	<i>tuý/-ø</i> ‘tlo’, <i>dnuý/-ø</i> ‘dno’;
	< *-ō	<i>stuý/-ø</i> ‘100’, <i>garkuý/-ø</i> ‘toplo’;
r	< *í-	<i>břky</i> (// <i>bərky</i>), <i>čřf</i> // <i>čřrf</i> ‘crv’, <i>čřn</i> // <i>čřrn</i> ‘crn’, <i>dřvu</i> // <i>dřrvu</i> -ø, <i>křf</i> (// <i>křrf</i>), <i>křt</i> // <i>kărt</i> ‘krtica’, <i>mřtvac</i> // <i>měrtvac</i> ‘mrtvac’, <i>přst</i> , <i>třt</i> // <i>těrt</i> ‘tvrd’, <i>třnák</i> // <i>těrnák</i> ‘ruža’, <i>vřba</i> // <i>věrba</i> , <i>vřšqk</i> // <i>věršqk</i> ‘vrh’;
	um. nagl. ø	<i>řža</i> // <i>řrža</i> ‘hrda’
	< *ř-	nakon reg. metataksse cirkumfleksa u primjeru: <i>křvaf</i> // <i>křrvaf</i> ‘kravav’;

2.4.3. Zaključak

Tzv. *stalno dugi i kratko akutirani* jat imaju podjednake reflekse i to diftong (*ēi*). Iznimka skoro nema. Dakle, došlo je do vrlo ranog duženja kratkoakutiranog jata.

Sekundarno se naglašeni *e* i *o* redovito odražaju kao diftongi (*iē* odnosno *uo/uø*).

Stalno se dugi *ē odražava bilo kao dugi vrlo uski *e*, dakle ī, ili već kao dugi ī.

⁴² Usp. izvor dugog ō.

⁴³ Ibid.

⁴⁴ Razvoj je vjerovatno išao ovako: *súdək/-ak* < **sudák* < **súdāk* < **súdák* < **sladák* < **sladák* < **sladák* < **sladák*.

Stalno se dugi *ō odražava bilo kao dugi ū bilo kao kratki u. Puno ima i dubleta unutar istog leksema (*nūč* / *nūč* / *nūč*).⁴⁵ Slično se ponaša stalno dugi *ī koji reflektira i kao kratki i kao dugi. Postoje i dublete unutar istog leksema (*sīn* / *sīn* / *sīn*). Kratkoakutirani *i- većinom se odražava kraćinom, dakle kao kratki i. Prema dvojakim refleksima stalno dugog *ō i refleksima stalno dugog *ī možemo suponirati da je govor u procesu gubljenja kvantitetnih opozicija.

Stalno se dugi nazal *ō odražava bilo kao uski dugi ē, dugi i ili kao diftong ēj. A kratkoakutirani najviše kao dugi vrlo uski e (ī) što možemo zaključiti pomoću novo prikupljene gradi.

Stalno se dugi nazal *ō odražava kao dugi ū, a kratko se akutirani odražava bilo kao vrlo uski dugi o, dakle ū, ili kao dugi ū.

Stalno se dugi *ā i kratkoakutirani *ā- odražavaju kao dužina.

Stalno se dugi *ū i kratkoakutirani *ū- odražavaju kao kraćina.

2.4.4 Nenaglašeni

ger.	izvor	građa
<i>a</i>	< *-a-	<i>zapilivyt</i> ‘zapovijed’, <i>küpävat</i> ‘kupovati’, <i>sājnan</i> 1. sg. prez. ‘sanjati’, <i>rēipa</i> ‘repa’;
	< *V-o-᷑ ⁴⁶	<i>gavarīšte</i> 2. pl. prez. ‘govoriti’, <i>kalējñu/-o</i> ‘koleno’, <i>dvarišče</i> ‘dvorište’, <i>kabiña</i> ‘kobila’; <i>jāgada</i> ‘jagoda’, <i>šyrak</i> ‘širok’;
	/	ponekad u preuzetim riječima: <i>blagoslovyt</i> ‘blagosloviti’;
<i>u</i>	< *-o	<i>lēpu</i> ‘adv. lepo’, <i>gnēzdu</i> // <i>gnēzdu/-o</i> ‘gnijezdo’, <i>mlēku/-o</i> ‘mlijeko’, <i>čēpu</i> // <i>čēpu/-o</i> ‘celo’, <i>mēstu/-o</i> // <i>mēstu/-o</i> ‘mjesto’, <i>vējmu</i> 1. pl. prez. ‘znati’, <i>pušcamu/-o</i> 1. pl. prez. ‘ostavlјati’;
	< *-q	3. pl. prez.: <i>jīščeju/-o</i> , <i>cīcaju/-o</i> ‘sisati’, <i>klijeju/-o</i> ‘psuti’, <i>opəsāju//apəsāju</i> ‘izljubiti’; fut. I. ‘biti’: <i>budu/-o</i> ;
	< *-a-	pozicijski razvoj (asimilacija): <i>uugāua</i> , <i>u-/užlivac</i> ‘lažljivac’;
<i>ü</i>	< *u᷑	<i>pūstīju/-o</i> , <i>küpävat</i> ‘kupovati’;
<i>u</i>	< *᷑u	<i>myxur</i> ‘mehur’;
	< *o᷑-	nakon reg. metataksa: <i>gāsput</i> ‘pop’, <i>kākuš</i> ‘kokos’;
	< *-o	<i>vūxu</i> , <i>žītu</i> , <i>palējnu</i> ;
	< *q᷑-	nakon reg. metataksa: <i>gāqup</i> ;
<i>ə</i>	< *ə-	<i>žrēbəc</i> ‘ždrjebe’, <i>žāuəc</i> , <i>mējsəc/-o</i> , <i>rēidək/-ak</i> ‘redak’, <i>plējsən</i> (// <i>plēsən</i>) ‘plesan’;
	< *ə-	<i>səsējda</i> ‘susjeda’;

⁴⁵ Prvi je primjer od Finke a drugi su ovogodišnji.

⁴⁶ Osim u primjerima *žāuost* ‘žalost’ i *uopāta* (gdje su još kao dublete zabilježene *uapāta* i *apāta*) a vjerojatno se radi o utjecaju -u-.

ger.	izvor	građa
<i>ə</i>	< *-ə	<i>prəsəc</i> , <i>puotok</i> , <i>járók</i> , <i>tuorqk</i> , <i>sídón</i> ;
<i>ɔ</i>	< *-ə	kao dubleta -ə: <i>uòsouñyk</i> // <i>uòsouñyk</i> ‘vodir’, <i>ftuòrək/-qk</i> ‘utorak’, <i>vásək</i> // <i>uásək</i> ‘vosak’;
	< *o-	<i>puotqk</i> ‘potok’; kao dubleta -u: <i>mlékuy/-q</i> ‘mlijeko’, <i>čélyu</i> // <i>čjélyu/-q</i> ‘čelo’, <i>púšcamy/-q</i> 1. pl. prez. ‘ostavlјati’;
	< *-q	kao dubleta -u: 3. pl. prez.: <i>jíščeju/-q</i> , <i>cícaju/-q</i> ‘sisati’, <i>klíjeju/-q</i> ‘psuti’; fut. I. ‘biti’: <i>budu/-q</i> ;
<i>o</i>	< *q-	nakon reg. metataksa: <i>gályop</i> ‘golub’;
	< *ə-	u poziciji ispred u: <i>uuòsouñyk</i> (// <i>uòsouñyk</i>) ‘vodir’;
<i>y</i>	< *č-	<i>sykíra</i> ‘sjekira’, <i>gryxuòta</i> ‘grjehota’, <i>jímyt</i> ‘imati’, <i>mèdyvt</i> ‘medyjed’, <i>áryx</i> ‘orah’;
	< *e-	<i>vycíerja</i> // <i>vycírja</i> , <i>díelyu/-eu</i> ‘debeo’, <i>ječmyn/-en</i> ;
	< *ç-	nakon reg. metataksa cirkumfleksa: <i>dévyt</i> ‘9’, <i>désyt</i> ‘10’;
	< *i-	<i>šyruòka</i> ‘široka’, <i>lysica</i> ‘lisica’, <i>lëshnyk</i> , <i>jézyk</i> , <i>vjélyk</i> // <i>viélyk</i> , <i>mýattyt</i> ‘vršiti’, <i>méinyt</i> ‘razgovarati’, <i>vuózyt</i> ‘voziti’, <i>spásyt</i> , <i>pástyr</i> ;
<i>i</i>	< *e-	<i>kárin</i> ‘korijen’, <i>jélin</i> ‘jelen’;
	< *-e	u primjeru: <i>zelejni</i> ‘zelenje’;
<i>ı</i>	< *-i	<i>mísljin</i> 1. sg. prez. ‘misiliti’, <i>xüđin</i> 1. sg. prez. ‘hoditi’, <i>nýsin</i> 1. sg. prez. ‘nositi’, <i>mülin</i> 1. sg. prez. ‘moliti’, <i>prüşjn</i> 1. sg. prez. ‘prositi’;
	< *-e	<i>jýmjı</i> ;
<i>ę</i>	< *-e	<i>kléscę</i> ‘klješta’, <i>déklę</i> ‘devojka’, <i>téjmę</i> ‘tjeme’, <i>séjmę</i> // <i>sémę</i> ‘sjeme’, (<i>jigrat</i>) <i>se</i> ;
	< *-e	<i>zélep</i> // <i>zilę</i> ‘kupus, zelje’, <i>zdrávje</i> ‘zdravlje’, <i>sóuncę</i> ‘sunce’;
	< *'V-e-	<i>dítela</i> ‘detelina’, <i>štíérdešyt</i> ‘40’;
<i>e</i>	< *e'V-	<i>beséida</i> , <i>žeuyòdəc</i> (// <i>žeuyòdəc</i>), <i>nedéila</i> ‘nedelja’;
	< *ę'V-	<i>gredica</i> // <i>grejdica</i> ‘vrt’;
<i>ɛ</i>	< *'V-u-V'	<i>kepáva</i> 3. sg. ‘kupovati’, <i>uórjen</i> 1. sg. ‘orati’;

2.5 Ispad glasova

/	< *'Vi	<i>xrpítęnca</i> ‘kićma’, <i>pálca</i> ‘štap’, <i>gavędnna</i> ‘govedina’, <i>sišca</i> ;
	< *i'V	<i>srámak</i> ;

3 Konzonantizam

3.1 Inventar

3.1.1 Sonanti

<i>v</i>		<i>m</i>
	<i>l</i>	<i>r</i>
<i>j</i>	(<i>l</i>)	(<i>n</i>)

3.1.2 Obstruenti

<i>p</i>	<i>b</i>	<i>f</i>
<i>t</i>	<i>d</i>	
<i>c</i>		<i>s</i>
<i>č</i>		<i>š</i>
<i>k</i>	<i>g</i>	<i>x</i>

3.2 Distribucija

Zvučni se konsonanti ne mogu naći u finalnome položaju ispred stanke, u tom su se položaju zamijenili bezvučnima (*gáļop* ‘golub’, *máčat*). Isto je tako došlo do jednačenja po zvučnosti kad se zvučni konsonant nađe u poziciji ispred bezvučnog (*raspéľy/-o* ‘križ’). Sonant se *v* u poziciji ispred konsonanta i u finalnome položaju zamjenio bezvučnim *f* (*fsému*, *fpréjk*, *žerjáfska*; *pátkus* ‘podkev’, *bálaſ* ‘balav’, *slinav*, *kŕvaf* // *kárvaſ*).

Rezultati sibilizacije dokinuti su u deklinaciji (Npl *svydáky* ‘svjedoci’, *únuky*, *báky*; L sg. *rúčky*, *nógy* // *núčky*, *dásky*) i imperativu glagola (*pęčítę*, *strižy*).

Suglasnički skup čr ostaje nepromijenjen (*čírf* // *čárf*, *čírn* // *čárn*).

Protetsko *v* na početku riječi: *vúdrę* ‘3. sg. udari’, *vúxu/-o* ‘uho’, *vúra* ‘sat’.

Prijelaz **l > ū* ispred stražnjih vokala:⁴⁷ *puanina* ‘planina’, *xuádna*, *gáļop* ‘golub’, *kríču/-o* ‘krilo’, *čuóvyk*, *účasy* ‘kosa, vlasí’, *účjtra* ‘lestve’, *máčua*, *žávæc*; *úugádua*, *adgavaríua*. U riječima koje su preuzete iz hrvatskog standardnog jezika do toga prijelaza ne dođe (*škuóla*). Na početku riječi u prednaglasnom slogu došlo je do asimilacije u primjerima: *úóvæk* ‘lak’, *úugádua* ‘lagala’ i *užlivæc*.

⁴⁷ U slovenskoj se terminologiji upotrebljava izraz švapanje. Radi se o prijelazu **l > ū* ispred stražnjih vokala (tzv. skupina *la*), ali ne u poziciji za dentalima. Ovaj je prijelaz karakterističan za slovenski gorenjski dijalekt, koroški dijalekt i govor kraja Babno polje.

// *užlivac* ‘lažljivac’ (ovaj posljednji primjer mogli bismo objasniti ovim putem: *la-* > *ua-* > *uo-* > *uo-* > *u-* > *u/u-*).

U nekoliko leksema pojavlja se tzv. kajkavsko *l*: *pälca* // *päluca*, *žlica*, *oslica*, *lukna* ‘lokva’, *učitel*, *mölc* // *muölc* ‘moljac’;

Do depalatalizacije je *nj* došlo u sljedećim primjerima: *lukna* ‘lokva’, *ožen* // *ožinən* trp. pr. N sg. m. neodr. ‘oženiti’.

3.3 Podrijetlo

Konsonanti potječu od odgovarajućih fonema ishodišnog sustava, a osim toga nastali su i sljedećim razvojem:

ger.	izvor	građa
č	< *tj	<i>vręča</i> // <i>vręča</i> ;
ž	preuzeto iz hrv. standardnog jezika	<i>rōžak</i> ‘rođak’;
<i>f</i>	< *xK	<i>fruška</i> ‘kruška’, <i>nūft</i> ‘nokat’, <i>uđftič</i> // <i>uđftič</i> ‘lakat’;
	< vK-, -v	<i>fséga</i> , <i>fsému</i> , <i>sprečik</i> , <i>žerjáfska</i> ‘žar, žeravica’, <i>uđfska</i> N sg. neodr. f. ‘lak’, <i>měfska</i> N sg. neodr. f. ‘mek’; <i>žilaf</i> , <i>brátof</i> ,
<i>j</i>	< *dj	<i>měja</i> , <i>sája</i> ‘čad’, (n) <i>tújε</i> , <i>bréja</i> , <i>myája</i> N sg. komp. f. ‘mlad’;
	proteza ispred <i>i-</i>	<i>jigya</i> ‘igla’, <i>jimy</i> (<i>jimi</i>)w ‘ime’, <i>jíščeju/-q</i> 3. pl. prez. ‘iskati’, <i>jézva</i> , <i>jízba</i> ‘tavan’;
	prijelazni <i>j</i> ⁴⁸	u primjerima <i>uđistor</i> , <i>jéjš</i> ‘jež’, <i>gléžna</i> // <i>gležna</i> ‘gležanj’;
<i>jn</i>	< *ń	<i>kajn</i> ‘konj’, <i>pájn</i> ‘košnica’, <i>sájnan</i> , <i>žájnemu/-q</i> , <i>zájn</i> ;
<i>l</i>	< *l	<i>gráble</i> ‘grablje’, <i>küplen</i> 1. sg. prez. ‘kopati’, <i>kášlat</i> ‘kašljati’;
-n	< *-m	<i>sájnan</i> 1. sg. prez. ‘sanjati’, <i>mázyn</i> (// <i>móžyn</i>) 1. sg. prez. ‘žmuriti’, <i>zmírçon</i> ‘uvijek’;
ń	< *n	u primjerima: <i>zguávnik</i> , <i>jańčkók/-ak</i> ‘jagnje’, <i>néga</i> G-A ‘on’;
<i>v</i>	< *VxV (intervokalno)	u primjerima: <i>uđvák</i> ‘lak’, <i>měvak/-ak</i> ‘mek’;
	proteza ispred <i>u-</i>	<i>vüdrę</i> 3. sg. prez. ‘udariti’, <i>vüxu/-q</i> ‘uh’o’, <i>vüš</i> / <i>vüš</i> ‘uš’, <i>vüra</i> ‘sat’, <i>vüsta</i> ;
<i>u</i>	proteza ispred <i>o-</i>	<i>uđku/-q</i> , <i>uđčy/-q</i> , <i>uđbras</i> , <i>uđbuđčno</i> ;
<i>šč</i>	< *stj	<i>püščen</i> ;
	< *skj	<i>jíščeju/-q</i> ;
ž	< *zdj	<i>dōš</i> ‘kiša’, <i>dəžívnyk</i> ;

⁴⁸ Radi se o naknadno umetnutom *j* koji se najobičnije javlja u naglašenom slogu ispred frikativa ili afrikata.

3.4 Ispad glasova

- p(š)- → Q(š)-: šenica* ‘pšenica’
p(t)- → Q(t)-: týčák (// *tičok*) ‘ptica’
vl- → *Qv-*: u primjeru *uáknū* (// *vuáknū*) ‘vlakno’⁴⁹

3.5 Ostale pojave

3.5.1 Asimilacija

<i>xč</i> → <i>šč</i>	<i>nýšče</i> ‘nitko’, <i>ščír</i> (<i>ščéř</i>) ‘kći’
<i>xv</i> → <i>f</i>	<i>fála</i> ‘hvala’
<i>dn</i> → <i>gn</i>	u primjeru <i>žéigna</i> ⁵⁰ ‘žedna’ (po analogiji i m. <i>žéigón/-ən</i>)
<i>mr</i> → <i>br</i>	u primjeru <i>bravínc</i> ‘mrv’
<i>tj</i> → <i>k</i>	u primjeru <i>kéidon/-ən</i> ‘tjedan’ ⁵¹
<i>x-š</i> → <i>š-š</i>	u primjeru <i>šiša</i> ‘kuća’ ⁵²
<i>s-š</i> → <i>š-š</i>	u primjeru <i>pašúšyt</i> ‘osušiti’
<i>s-č</i> → <i>š-č</i>	u primjeru <i>núšeča</i> ‘trudna’
<i>z-č</i> → <i>ž-č</i>	u primjeru <i>múžíñčák/-ák</i> ‘mali prst’

3.5.2 Disimilacija

- tl-* → *-kl-* u primjeru *puóklę* ‘poslije’

LITERATURA

Vida BARAC-GRUM, 1993: *Čakavsko-kajkavski govorni kontakt u Gorskom kotaru*. Rijeka.

France BEZLAJ, 1977–2007: *Etimološki slovar slovenskega jezika I–V*. Ljubljana: Mladinska knjiga.

Vladimir DYBO, 1982: O nekotoryh akcentologičeskih izoglassah slovensko-kajkavskoj jazykovoj oblasti. *Hrvatski dijalektološki zbornik* 6. Zagreb: JAZU Razred za filološke znanosti. 101–134.

⁴⁹ Razvoj je najvjerojatnije išao prijeko prijelaza *l > *u* i asimilacije što je rezultiralo u redukciji početnog fonema *v* (*vláknū* → *vuáknū* → *uúáknū* → *uáknū*).

⁵⁰ *jn* > *dn* > *gn*

⁵¹ U primjeru se *spýk* (*spíkē*) ‘opet’ vjerovatno radi o prijelazu *t* → *k*. O tome piše Ramovš (Ramovš 1924: 227), ali govor i samo o prijelazu *t* → *k* ispred *i* (npr. *proti* > *proki*).

⁵² U slovenskoj je terminologiji to tzv. narečna palatalizacija, dakle promjena velara *k, g, h* > *č, j, š* ispred prednjih vokala.

- Anita CELINIĆ, Ankica ČILAŠ ŠIMPRAGA, 2008. Govor Jurkova Sela u Žumberku. *Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovje* 34/1. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje. 63–93.
- Božidar FINKA, 1974: Gorskokotarska kajkavština u našem dijalekatskom mozaiku. *Kajkavski zbornik*. Zlatar. 29–43.
- Božidar FINKA, Vida BARAC-GRUM, 1984–1991: *Rječnik hrvatskoga kajkavskoga književnog jezika*. Zagreb.
- Pavle IVIČ, 1961: Prilozi poznavanju dijalektske slike zapadne Hrvatske. *Godišnjak Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Knjiga VI*. Novi Sad: Filozofski fakultet. 191–212.
- Josip LISAC, 2006: *Tragom zavičaja: delnički govor i govor Gornjih Turni u svjetlosti goranskih kajkavskih govorova*. Split.
- Josip LISAC, 1989. Prozodija goranskih kajkavaca. *Radovi akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine* 84. Sarajevo: Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine. 241–249.
- Mijo LONČARIĆ 1996: *Kajkavsko narječe*. Zagreb: Školska knjiga.
- Tine LOGAR, 1996: *Dialektološke in jezikovnozgodovinske razprave*. Ljubljana: ZRC SAZU.
- Marija MALNAR, 2010: Dijalekti u Gorskom kotaru. *Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovje* 36/1. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje. 47–69.
- Tijmen PRONK, 2010: Rani razvoj goranskih govorova. *Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovje* 36/1. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje. 97–133.
- Fran RAMOVŠ, 1936: *Kratka zgodovina slovenskega jezika*. Ljubljana.
- Fran RAMOVŠ, 1924: *Historična gramatika slovenskega jezika* 2. *Konzonantizem*. Ljubljana: Učiteljska tiskarna.
- Fran RAMOVŠ, 1920: *Historična gramatika slovenskega jezika*. Ljubljana: Društvo slušateljev filozofske fakultete.
- Petar SKOK, 1988: *Etimološki rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*. Zagreb: JAZU: Globus.
- Marko SNOJ, 2009: *Slovenski etimološki slovar*. Ljubljana: Modrijan: Založba ZRC.
- Christian STANG, 1957: *Slavonic accentuation*. Oslo.
- Matej ŠEKLI, 2013: Zemljepisnojezikovna členitev kajkavščine. *Slovenski jezik Slovene linguistic studies* 9. V tisku.
- Matej ŠEKLI, 2007: Naglasni sestav govora vasi Jevšček pri Livku nadiškega narečja slovenščine in luči relativne kronologije. Škrabčeva misel VI: zbornik s simpozija. 19–36.
- Matej ŠEKLI, 2005/2006: 1. *Zgodovinska doba Rekonstrukcija praslovenskega naglasnega sestava (delovna različica za interno uporabo)* Vaje iz predmeta *Primerjalna slovnična slovenskih jezikov III: Slovansko naglasoslovje*. Univerza v Ljubljani: Filozofska fakulteta, Oddelek za slavistiko.

FONOLOŠKI OPIS GOVORA KRAJA GERODOV

Prikazan je govor kraja Gerovo v Gorskom kotarju v Republiki Hrvaški v obliki fonoškega opisa. Opis sloni na gradivu, ki ga je zbral Božidar Finka leta 1966 za tedanjii Srpskohrvatski dijalektološki atlas, in na gradivu, zbranim z lastnim terenskim delom. Tradicionalno gledano govor Gerova hrvaška dialektologija uvršča v zahodno goransko podnarečje goranskega narečja kajkavsko narečne skupine hrvaškega jezika (t. i. zapanogoranski poddijalekt goranskog dijalekta kajkavskog narječja), vendar pa govor ne izkazuje niti ene od osnovnih kajkavskih definicijskih lastnosti (t. i. »osnovna kajkavska akcentuacija« oz. OKA, sovpad odrazov za psl. *č in *č, sovpad odrazov psl. *ø in *l). To se v hrvaški dialektologiji opravičuje s slovenskimi vplivi na ta govor (bodisi naj bi šlo za »pokajkavljene« oz. »poslovenjene« begunce pred Turki, ki so se zatekli v Slovenijo, nato pa so se njihovi potomci vrnilni nazaj v Gorski kotar, bodisi naj bi šlo za slovenske delavce, ki so bili pripeljani iz Slovenije za časa Petra Zrinskega). Na osnovi genetskih meril, tj. starejših slovenskih jezikovnih sprememb, oz. na podlagi definicijskih lastnosti slovenščine (kot so splošnoslovenski pomik cirkumfleksa oz. splošnoslovenska progresivna metataksa cirkumfleksa, splošnoslovenski umik naglasa s končnega zloga na prednaglasno dolžino, paralelna diftongizacija issln. *ō in issln. *č, daljšanje issln. kratkih akutiranih zložnikov v nezadnjem besednem zlogu v zahodnih in južnih slovenskih narečijih) pa lahko sklepamo, da gre za slovenski govor.
